

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 33

SURAH Al-Ahzab

Kapitelnamn: *Surat al-Ahzab* – vilket betyder ”*De sammansvurna*”. Den består av 73 verser och uppenbarades i Medina.

Kort info

- **Tema:** Profetens ställning och de troendes ansvar.
- **Innehåll:** Handlar om slaget vid *al-Khandaq* (Graven), regler för profetens familj, och riktlinjer för det muslimska samhället.
- **Budskap:** Lydnad mot Gud och Hans sändebud är vägen till framgång, medan hyckleri och otro leder till nederlag.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

PROFET! Frukta Gud och gör inga eftergifter för dem som förnekar sanningen och för hycklarna! Gud är allvetande, vis. (1) Och följ det som uppenbaras för dig av din Herre! Gud har full kännedom om vad ni gör. (2) Och lita helt till Gud – den som litar till Gud har det stöd han behöver. (3) GUD skapar inte två hjärtan i bröstet på någon man och Han gör inte era förskjutna hustrur till era mödrar, inte heller era adoptivsoner till era söner. Detta är ord som kommer över era läppar. Men Gud säger sanningen och Han leder [er] till [den raka] vägen. (4) Ge [de barn som ni

adopterar] det namn som deras fäder bar; detta är det rätta förfarandet inför Gud. Och om ni inte känner fadern, [kalla då den ni har adopterat för] er broder i tron eller er skyddsling. Om ni här begår ett misstag, skall ni inte klandras för detta - nej, [det som är av betydelse är] vad ni innerst inne syftar till. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (5) Profeten är närmare de troende än de är sig själva, och hans hustrur är deras mödrar [i tron]. Men de band som knyter blodsförvanter till varandra är enligt Guds lag fastare än de band av broderskap som nu förenar de troende med dem som har utvandrat, vilket inte hindrar att ni ger era troende bröder och vänner de sedvanliga bevisen på er vänskap. Detta står skrivet i [Guds öppna] bok. (6) OCH VI har tagit löfte av profeterna - av dig [Muhammad] och av Noa och Abraham och Moses och Jesus, Marias son - ja, Vi tog en högtidlig försäkran av dem, (7) för att [i tidernas fullbordan] förhöra sanningssägarna om hur de framfört [de budskap som de hade anförtrotts]. Och för dem som avvisade [budskapen] har Han förberett ett plågsamt straff. (8) TROENDE! Minns att Gud visade er Sin nåd när [fiendens] styrkor ryckte fram mot er och Vi sände en [isande] vind mot dem och [himmelska] härskaror som ni inte kunde se. Men Gud såg vad ni gjorde. (9) [Minns] att de anföll er uppifrån och nedifrån, och era blickar flackade hit och dit och hjärtana stod stilla och [alla] tänkte ni stridiga tankar om Gud. (10) Här fick de troende utstå en [hård] prövning, ja, det blev en djupt skakande upplevelse för dem. (11) Och [minns] att hycklarna och de som hade tvivlets sjuka i sina hjärtan sade: "Vad Gud och Hans Sändebud lovar är för oss bara sken och självbedrägeri!" (12) Och att några av dem sade: "Invånare i Yathrib! Ni kan inte hålla stånd här [mot fienden]. Återvänd därför [till staden]!" Och några av dem bad Profeten [att låta dem återvända och] sade: "Våra hem är utan skydd." Men de var inte utan skydd - vad de ville var att komma bort [från striden]. (13) Och om [fienden] hade trängt in från alla håll [och besatt staden] och uppmanat dem att avsvära sig sin tro och göra uppror, skulle de inte ha tvekat länge; (14) ändå hade de tidigare lovat inför Gud att de aldrig skulle vända ryggen [åt fienden], och ett löfte inför Gud medför ansvar. (15) Säg: "Det tjänar ingenting till att fly; vare sig ni vill fly undan en naturlig död eller döden på slagfältet, får ni inte njuta av livet mer än ett kort ögonblick." (16) Säg: "Vem kan skydda er mot Gud, om Han vill att ni skall lida ont, eller [hindra Honom att] visa er Sin nåd [om det är Hans vilja]? De kommer inte att finna en annan beskyddare eller hjälpare än Gud. (17) Gud känner dem som vill hindra [andra att kämpa] och de som säger till sina bröder: "Kom, låt oss gå ut [i striden]!" - fastän de [själva] sällan går ut [i strid](#) och av oginhet håller inne med både råd och dåd. Men när fara hotar ser de på dig med ögon som rullar [av skräck] som om dödens skugga föll över dem. Och när faran är över [och de har sansat

sig], riktar de sina vassa tungor mot er, lystna efter det bästa [av krigsbytet]. [Hycklare som] dessa har ingen tro, och Gud skall låta allt vad de har åstadkommer [i livet] gå om intet; detta är lätt för Gud. (19) De tror att de sammansvurna i själva verket inte har dragit sig tillbaka; och om de återkommer skulle dessa [hycklare] helst vilja vara bland nomaderna i öknen och [där på betryggande avstånd] höra sig för [hur det till sist går för] er. Och om de då skulle befinna sig tillsammans med er, skulle de försöka hålla sig undan från striderna. (20) I GUDS Sändebud har ni ett gott föredöme för alla som [med bävan och hopp] ser fram mot [mötet med] Gud och den Yttersta dagen och som ständigt har Gud för ögonen. (21) Och när de sant troende såg de sammansvurna [rycka fram], sade de: "Detta är vad Gud och Hans Sändebud har lovat oss" och "Gud och Hans Sändebud har sagt sanningen" - och därigenom stärktes ytterligare deras tro och deras underkastelse [under Guds vilja]. (22) Bland de troende finns det män som håller fast vid de löften som de har avgett inför Gud; av dem har några fått ge sina liv; andra avvaktar [sin tur] utan att vackla i sin beslutsamhet. (23) Gud [låter människorna utstå dessa prövningar] för att belöna de sanna för deras trohet mot sina löften och, allt efter Sin vilja, straffa hycklarna eller godta deras ånger; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (24) Gud lät förnekarna avtåga, rasande över att inte ha uppnått den framgång [som de räknat med]; Gud besparade nämligen de troende [den avgörande] drabbningen - hos Gud finns all styrka, all makt. (25) Och Han drev ut dem bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser, som hade stött angriparna, från deras befästa torn och, darrande av skräck, [gav de sig utan strid]; några hade ni dödat och de övriga tog ni till fånga. (26) Och Han gav er i arv deras land och deras hus och deras ägodelar och [lovade er] land, där ni ännu inte har satt er fot. Gud har allt i Sin makt. (27) PROFET! Säg till dina hustrur: "Om ni längtar efter de glädjeämnen som livet i denna värld [kan erbjuda], kom då [till mig] så skall jag lösa er i godo från det äktenskapliga bandet som ni önskar. (28) Men om ni har sinnet vänt mot Gud och Hans Sändebud och det eviga livets [goda], har Gud en rik belöning i beredskap för dem av er som vill göra det goda och det rätta." (29) Hustrur till [Vår] Profet! Om någon bland er öppet begår en grovt oanständig handling, har hon ett dubbelt straff att vänta - detta är en lätt sak för Gud. (30) Men den av er som visar ödmjukhet och lydnad för Gud och Hans Sändebud och som lever ett rättskaffens liv skall Vi ge dubbel lön och Vi har sört frukostigt för hennes framtida väl. (31) Hustrur till [Vår] Profet! Ni skiljer er från alla andra kvinnor, om ni fruktar Gud. Var inte [för] mjuka och tillmötesgående i ert tal så att den som har ett sjukt hjärta fattar begär [till er], men använd ett artigt och vänligt språk som sig bör. (32) Och stanna i ert hem. Men [om ni måste lämna det] försök inte dra uppmärksamheten till era

yttre företräden på det sätt som var vanligt under den hedniska tiden, och förrätta bönen och ge åt de behövande och lyd Gud och Hans Sändebud. Gud vill befria er, ni som står Profeten närmast, från all [jordisk] smuts och göra er renhet fullkomlig. (33) Och bevara i minnet och återge [för andra], vad som läses upp i ert hem av Guds budskap och [Hans] visdom. Gud är den Outgrundlige som genomskådar allt, är underrättad om allt. (34) FÖR DE män och de kvinnor som har underkastat sig Guds vilja, de troende männen och de troende kvinnorna, de män och de kvinnor som visar sann fromhet, de män och de kvinnor som älskar sanningen, de män och de kvinnor som tåligt uthärdar motgång, de män och de kvinnor som visar ödmjukhet, de män och de kvinnor som ger åt de fattiga, de män och de kvinnor som fastar, de män och de kvinnor som lägger band på sin sinnlighet, de män och de kvinnor som alltid har Gud i tankarna - [för dem alla] har Gud i beredskap förlåtelse för deras synder och en rik belöning. (35) Och när en fråga som rör en troende man eller kvinna har avgjorts av Gud och Hans Sändebud, har dessa inte rätt att själva döma i det som rör dem; den som sätter sig upp emot Gud och Hans Sändebud begår ett uppenbart svårt misstag. (36) Minns [Muhammad] vad du sade till honom som Gud visade Sin nåd och som du själv visade stor välvilja: "Behåll din hustru och frukta Gud!" Och av rädsla för människorna gömde du inom dig vad Gud skulle ge till känna, fastän du inte bör frukta någon utom Gud. Men då Zayd skilde sig från henne gav Vi henne som hustru åt dig för att [visa att] ingenting hindrar en troende att ingå äktenskap med sin adoptivsons hustru, sedan bandet mellan dem har upplösts. Guds vilja måste ske. (37) Ingen skuld vilar på Profeten som här handlade så som Gud befallde honom. Så gick Gud till väga mot föregångarna - ja, allas öden formas av Guds beslut - (38) de som [för människorna] förkunnade Guds budskap och som fruktade Honom och inte fruktade någon annan än Gud. Det behövs ingen annan än Gud för att ställa [människorna] till räkenskap. (39) Troende! Muhammad är inte fader till någon av era män. Han är Guds Sändebud och Profetlängdens Sigill. Gud har kunskap om allt. (40) TROENDE! Åkalla Gud - och ha Honom alltid i era tankar! (41) Och prisa Hans namn morgon och afton! (42) Det är Han och Hans änglar som välsignar er för att leda er ut ur mörkret till ljuset; och Hans barmhärtighet omsluter de troende. (43) Den Dag då de får möta Honom skall Han hälsa dem "Fred!" och Han har en frikostig belöning i beredskap för dem. (44) Profet! Vi har sänt dig som ett vittne för sanningen och som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, (45) och som den som på Vårt uppdrag kallar [människorna] till Gud, och som en ledfyr [för de vilsegångna]. (46) Förkunna för de troende budskapet att Gud har mycken nåd i beredskap för dem, (47) och gör inga eftergifter för förnekarna av sanningen och för hycklarna men överse med det onda de gör, och lita

helt till Gud; den som litar till Gud har det stöd han behöver. (48) TROENDE! Om ni ingår äktenskap med troende kvinnor och sedan skiljer er från dem, innan ni ännu rört dem, skall ingen väntetid räknas för dem. Ge dem då deras avskedsgåva och lös dem i godo från det äktenskapliga bandet. (49) PROFET! Vi har förklarat dem till vilka du har gett deras brudgåvor som dina lagliga hustrur; de som du rättmätigt besitter [av fångar tagna i krig för trons sak] som Gud har tilldelat dig [kan läggas till dem]. Dina kusiner på din faders sida och din moders sida som utvandrade med dig [till Yathrib har du också rätt att ta till hustrur], och den troende kvinna som vill skänka Profeten sin hand, om Profeten anser äktenskapet lämpligt; detta är en rätt som tillkommer dig ensam med uteslutande av [andra] troende - Vi vet vad Vi har föreskrivit för dem vad gäller deras hustrur och dem som de rättmätigt besitter - [detta klargör Vi] för att befria dig från alla bekymmer; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (50) [När det gäller fullgörandet av de äktenskapliga plikterna] får du låta den du vill av [dina hustrur] vänta och den du vill komma till dig, och du gör ingen orätt genom att vända dig till den du vill av dem som du har låtit vänta; på så sätt ökas deras glädje [när de får komma till dig] och minskas deras bedrövelse [när de får vänta] och tillfredsställelsen med vad du ger dem blir större för alla. Gud vet vad ni gömmer i era hjärtan; Gud vet allt och har överseende med era brister. (51) Det är hädanefter inte tillåtet för dig att ta [andra] kvinnor till hustrur eller att låta andra ta [dina nuvarande] hustrurs platser, hur intagen du än kan vara av deras skönhet. [Av andra kvinnor får du] inte [närma dig] någon utöver dem som du rättmätigt besitter. Och Gud vakar över allt. (52) TROENDE! Gå inte in i Profetens hus annat än om ni inbjudits till en måltid och [gå då inte in] förrän vid utsatt tid. Men om ni har inbjudits, stig in [när tiden är inne]. Och ta avsked när måltiden är över och dröj er inte kvar för att samtala i förtrolighet. Det besvarar Profeten, som av finkänslighet [drar sig för att be er gå]. Men Gud drar sig inte för [att säga] sanningen. När ni behöver vända er till [Profetens hustrur] för att be om något, tala då till dem från andra sidan av ett förhänge; detta är bästa sättet för er och för dem att bevara hjärtats renhet. Och företa er ingenting som kunde förarga eller såra Profeten. Och ta inte under några omständigheter [någon av] hans änkor till hustru efter hans död! Inför Gud skulle detta vara en oerhörd handling. (53) Vare sig ni [gör] något öppet eller håller det hemligt, har Gud kännedom om allt. (54) [Profetens hustrur] gör ingenting klandervärdt [om de samtalar öppet] med sina fäder eller söner eller bröder eller bröders söner eller systrars söner eller med närstående kvinnor eller dem som de rättmätigt besitter. Men frukta Gud [alla ni kvinnor]! Gud är vittne till allt. (55) Gud och Hans änglar välsignar Profeten; be Gud välsigna honom, ni troende, och hälsa honom med en vörtnadsfull hälsning! (56)

Gud fördömer dem som smädar och sårar Honom och Hans Sändebud, och Han utestänger dem från Sin nåd i detta liv och i det kommande; Han har ett förnedrande straff i beredskap för dem. (57) Och de som beskyller troende män och troende kvinnor för [handlingar] som de inte har begått, tar på sig ansvaret för grovt förtal och en uppenbar synd. (58) Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar – och till [alla] troende kvinnor – att de [utanför hemmet] noga sveper om sig sina ytterplagg; på så sätt blir de lättare igenkända [som anständiga kvinnor] och undgår att bli ofredade. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (59) OM INTE hycklarna och de som har tvivlets sjuka i sina hjärtan och de som vållar oro i [Profetens] stad genom att sprida ut falska rykten – [om de] inte upphör [med sina förehavanden], skall Vi sannerligen låta dig [Muhammad] gå hårt fram mot dem [och] då kommer de inte länge att förbli dina grannar i [staden]. (60) De är utestängda från Guds nåd och de skall gripas, var de än påträffas, och dödas utan förskoning. (61) Så gick Gud till väga mot dem som levde före dig och du skall finna att Guds vägar har förblivit desamma. (62) MAN frågar dig om den Yttersta stunden. Säg: "Ingen utom Gud har kunskap om denna [Stund]." Och hur skall du kunna veta om inte den Yttersta stunden är nära! (63) Gud har utestängt förnekarna av sanningen från Sin nåd och Han har en flammande Eld i beredskap för dem; (64) där skall de förbli till evig tid och de skall inte finna någon som ger [dem] skydd och ingen hjälpare. (65) Den Dag då deras ansikten skall vändas på alla sidor i Elden, kommer de att ropa: "Ack, om vi ändå hade lytt Gud och lytt [Hans] Sändebud!" (66) Och de kommer att säga: "Herre! Vi följde våra ledare och våra stora män och de ledde oss på avvägar. (67) Herre! Ge dem dubbelt straff och utestäng dem för alltid från Din nåd!" (68) TROENDE! Gör inte som de [israeliter] som förtalade Moses bakom hans rygg! Men Gud friade honom från deras beskyllningar, ja, inför Gud var han en man av hög resning. (69) Troende! Frukta Gud, var rättframma [i ert tal] och håll er till sanningen; (70) då skall Han hjälpa er att leva ett rättskaffens liv och ge er förlåtelse för era synder. Den som lyder Gud och lyder [Hans] Sändebud har uppnått en stor seger. (71) Vi erbjöd himlarna och jorden och bergen ansvaret [för förnuft och fri vilja], och de avböjde av ängslan [att inte kunna bära] det; men människan – alltid beredd till synd och dårskap – tog det på sig. (72) Därför straffar Gud de män och de kvinnor som hycklar och de män och de kvinnor som sätter medhjälpare vid Hans sida och därför vänder Sig Gud till de troende männen och de troende kvinnorna och innesluter dem i Sin nåd. – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (73)

[KAPITEL 33](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 34](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 32»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)